

λαμβάνουσι τὰ ζῷα ἐν γένει καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν θέλωσι νὰ προφυλαχθῶσιν ἐκ τοῦ ψύχους, περιστέλλοντα καὶ συσπειροῦντα τὸ σῶμα αὐτῶν πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ἐπιφανείας ἐφ' ἧς ἐπιδρᾷ τὸ ψῦχος. Αἱ κινήσεις αὗται ὑπάγονται εἰς τὰς αὐθορμήτους ἢ ἀνακλαστικάς ἢ ἐνστίκτους. Κύριον αἷτιον φαίνεται ὅτι εἶναι τὸ φαινόμενον τῆς ἀναπνοῆς τῶν φυτῶν, τὸ ὁποῖον τελεῖται, ὡς γνωστόν τῇ ἐπιδράσει τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Κατὰ τὴν

Εἰκὼν 2.

πλάτύσματος διενεργεῖται, τὰ ὑγρά τοῦ φυτικοῦ ὀργανισμοῦ πλεονάζοντα καὶ οὐδαμῶθεν εὐρίσκοντα διέξοδον διενεργοῦσι πληθωρικὴν κατάστασιν τῶν ἀγγειωδῶν ὀργάνων καὶ ἐπιφέρουσι σπάργωσιν καὶ τάσιν τῶν κινητηρίων οἰδμάτων, ἡ δὲ σπάργωσις τῶν ὀργάνων τούτων φέρει τὴν κλίσιν καὶ καταστολὴν τῶν φύλλων καὶ τῶν φυλλαρίων. Τούναντιον δὲ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ κατάρχεται ἡ διαπνοὴ τοῦ φυτοῦ ἐλαττοῦσα τὰ ἐν τοῖς ὀργάνοις ὑγρά καὶ ἐπιφέρουσα τὴν χάλασιν τῶν κινητηρίων οἰδμάτων, ὁπόθεν καὶ ἡ τῶν φύλλων καὶ φυλλαρίων

ἐξέγερσις καὶ ἀνάτασις τοῦτ' ἐστὶν ἡ τῆς ἐγρηγόρσεως στάσις (εἰκὼν 2).

Πλὴν τούτων ἐκτελεῖ καὶ ἄλλας ἐτι περιοδικὰς κινήσεις τὸ ἀπασχολοῦν ἡμᾶς φυτόν. Ὁ κύριος μίσχος ἐκάστου φύλλου καταπίπτει ἡρέμα καὶ βαθμηδὸν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, παρουσιάζων τὸ μέγιστον τῆς κλίσεως περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καὶ εἶτα ἀνυψοῦται ὁμοίῳ τῷ τρόπῳ κατὰ τὴν νύκτα, ἐμφανιζόμενος τελείως ἀνωρθωμένος κατὰ τὸν βαθὺν ὄρθρον. Αἱ δὲ προκληταὶ ἢ ἀνακλαστικαὶ κινήσεις